

Publicerad 2013-09-04 19:39 av Eva Akinvall (emca~vargkvinnan)

sjunka

det finns en yta,
vågor vågar ytan bryta,
Djupet kallar, ytan bär
Säg hur hamnade den här
Båten utan segel som en farkost
från fjärran länder, tidevarv.

Vågar vi vilja veta vad varthän
Vilsenheten vakar vaknar vid vår viljas vändning,
anteckna, antändning, avstämning,
Väck med hämning hämta hem väna vän
Väntan värd när framtids härd
må brinna, glöda
Fyllda tankar nya tankar göda,
God är födan
Mödan värd.

det finns en yta,
bärande för flytande,
vågor vågar ytan bryta,
djupet kallar,
ja, och ytan bär.
Säg hur hamnade vi här.
Stjärnors söner, stjärnors döttrar,
född av fader sol o moder jord.
Månen skiner klart om natten,
giver påverkan på vatten
inom, utom oss
Vi är de som nu må skina, såsom blossom,
Långsamt begrundande, ja grundande, förstås.
Något nytt väl där lär födas ur de frön som sattes
utan vetenskap,
men med känslans intuition och klokskap.
Nedärvd finns en vishet, som kan ge visshet, när vårt inre öga vänds att se, det som är av värde och med
hållbarhet.

Mänskligheten kan förmänskligas, det går

det jag tror, ja hoppas

Om jag får.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Akinvall (emca~vargkvinnan) med Poeter.se id #33356 innehar upphovsrätten